

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf.II.30.233/2024/5. szám

A Debreceni Ítéltábla a dr. Vizer Tamás ügyvéd (cím) által képviselt 'felperes neve' (cím) felperesnek – a dr. Bencző Ákos ügyvéd ügyintézője mellett eljáró Dr. Bencző Ügyvédi Iroda (cím) által képviselt 'alperes neve' (cím) alperes ellen váltóper tárgyában folyamatban lévő perben a Debreceni Törvényszék 10.G.40.066/2024/14. számú ítélete ellen a felperes által 15. sorszám alatt benyújtott fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 3 (három) napon belül fizessen meg az alperesnek az általános forgalmi adót is tartalmazó 1 270 000 (egymillió-kétszázhetvenezer) forint másodfokú perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a Magyar Állam javára 2 500 000 (kétfmillió-ötszázezer) forint fellebbezési illetéket, melyet az elsőfokú illeték összegével együtt az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetni, legkésőbb ezen ítélet meghozatalának keltétől számított 60 (hatvan) napon belül. Az illeték megfizetése során a Debreceni Ítéltábla megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás

[1] 2019. szeptemberében az alperes tagjai tag1, tag2 és tag3 voltak, akik közül tag1, tag2 önállóan eljáró ügyvezetőként képviselték a gazdasági társaságot.

[2] Az alperes 2019. szeptember 16. napján kelt létesítő okirattal létrehozta a gazdasági társaság1-t (Cg...-0.-0....6). A létesítő okiratot az alperes nevében tag1 írta alá; a létrehozott társaság önálló képviseletre jogosult ügyvezetője kizárólag tag1 lett. A gazdasági társaság1 2019. szeptember 18. napján kelt létesítő okirattal létrehozta a gazdasági társaság2-t (Cg...-0.-0....3), amelynek önálló képviseletre jogosult ügyvezetője szintén tag1 volt. Ezt követően – 2019. szeptember 20. napján kelt létesítő okirattal – a gazdasági társaság2 létrehozta a gazdasági társaság3-t (Cg...-0.-0....8), amelynek szintén tag1 lett a kizárólagos önálló képviseletre jogosult ügyvezetője. A felperest a gazdasági társaság3 hozta létre a 2019. szeptember 25. napján kelt létesítő okirattal, a felperes önálló képviseletre jogosult ügyvezetője szintén tag1 volt.

[3] A gazdasági társaság1 jogosult és az alperes kötelezett között 2019. szeptember 18. napján írásba foglalt megállapodásban az alperes kötelezettséget vállalt a gazdasági társaság1 törzstőkéjének legkésőbb 2019. október 10. napjáig történő felemelésére: a nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás átadása mellett 120 000 000 forint pénzbeli vagyoni hozzájárulás szolgáltatását is vállalta. Az okirat szerint a megállapodás biztosítékként az alperes két, egy 50 000 000 forint megfizetésére szóló feltétlen meghagyást tartalmazó 1. számú és egy 70 000 000 forint megfizetésére szóló feltétlen meghagyást tartalmazó 2. számú, a gazdasági társaság1 által elfogadott idegen váltót állít ki.

[4] A gazdasági társaság1 kibocsátóként 2019. szeptember 18. napján egy 50 000 000 forint, valamint egy 70 000 000 forint összeg fizetésére szóló feltétlen meghagyást rögzítő váltót bocsátott ki az alperessel szemben. Mindkét váltó rögzítette azt,

hogy a megtérítési igény érvényesítésének nem feltétele óvás felvétele. Az 50 000 000 forint összegről kibocsátott váltó az esedékesség napját 2019. október 9. napján, a 70 000 000 forint összegről kiállított váltó az esedékesség napját 2019. október 10. napján jelölte meg. A váltókat a kibocsátó nevében tag1 írta alá. Az alperes 2019. szeptember 18. napján a váltókat elfogadta, a váltókötelezettség elfogadásáról a képviselőjében szintén tag1 nyilatkozott.

[5] 2019. szeptember 30. napján az alperes mint kibocsátó egy 50 000 000 forint, valamint egy 70 000 000 forint összeg fizetésére szóló feltétlen meghagyást rögzítő váltót bocsátott ki a gazdasági társaság4-vel szemben. Az ugyanezen a napon a gazdasági társaság1, a gazdasági társaság4, valamint az alperes között létrejött megállapodás alapján a gazdasági társaság1 átruházta a gazdasági társaság4-re a 2019. szeptember 18. napján kiállított váltókat ezen, 2019. szeptember 30. napján kiállított váltókban vállalt váltókötelezettség ellenértékéért.

[6] A megállapodásban rögzítették továbbá, hogy a gazdasági társaság1 tervezett 571 000 000 forint összegű törzstőke emelésének megtörténtekor az alperes az őt terhelő nem pénzbeli vagyoni hozzájárulás teljesítésének részeként átruházza a gazdasági társaság1-re, és át is adja részére a 2019. szeptember 30. napján kibocsátott váltókat. Amennyiben az alperes ténylegesen átruházza a gazdasági társaság1-re a 2019. szeptember 30. napján kibocsátott váltókat, akkor a gazdasági társaság1 és a gazdasági társaság4 elcserélik egymással és kölcsönösen át is adják egymásnak a birtokukban lévő váltókat, így a csere következtében a gazdasági társaság4 válik a 2019. szeptember 30. napján kibocsátott váltók jogosultjává, a gazdasági társaság1 pedig újra jogosultja lesz a 2019. szeptember 18. napján kibocsátott váltóknak.

[7] 2019. október 8. napján a gazdasági társaság1 a váltókat átruházta a gazdasági társaság2-re, amely a váltókat ezen társaság még ugyanazon nap átruházta a gazdasági társaság3-re, majd – szintén ugyanezen a napon – az utóbbi azokat a felperesre ruházta át.

[8] Az alperes 2019. október 9. napján az 1. számú váltó alapján 30 000 000 forintot, 2019. október 10. napján a 2. számú váltó alapján 30 000 000 forintot teljesített a felperesnek; az alperes nevében mindkét alkalommal tag1 járt el.

[9] Az alperes – tag2 ügyvezető eljárásával – 2019. október 10. napján az átutalások miatt feljelentést tett tag1 ellen. A Megyei Rendőr-főkapitányság 00000/..4../2019.bü. számú eljárása során a 60 000 000 forint lefoglalását és zárolását rendelte el, majd később a lefoglalást megszüntették, a lefoglalt összeget az alperes részére rendelték kiadni. Az alperes 2020. május 8. napján – ügyvezető1 ügyvezető eljárásával – visszavonta a feljelentést.

[10] Az alperes 2019. november 5. napján tartott taggyűlésén meghozott 2/11/2019. (11.05.) számú határozat arról rendelkezett, hogy cégalapításokra és törzstőkeemelésekre vonatkozó döntéseket tag1 ügyvezető önállóan meghozhatta, továbbá a taggyűlés tag2 ügyvezető ezekkel a döntésekkel kapcsolatos kifogását elutasította.

[11] A Debreceni Törvényszék 1.G.40.115/2023/52. számú ítéletével megállapította, hogy a gazdasági társaság1 2019. október 7. napján kelt társasági szerződés módosítása annak jóerkölcsbe ütközése miatt érvénytelen. Rögzítette, hogy a gazdasági társaság1 a 2019. október 7. napján tartott taggyűlésen elrendelte a társaság jegyzett tőkéjének 577 000 000 forintra történő felemelését azzal, hogy a tőkeemelést a jelen per alperesének kell teljesítenie a határozattal egyidejűleg készült apportlistában felsorolt eszközök, egyéb mellett a 2019. szeptember 30. napján kibocsátott váltóknak a gazdasági társaság1 részére történő tulajdonba adásával. A fellebbezés folytán eljáró Debreceni Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[12] A felperes keresetében 120 000 000 forint, valamint a perrel felmerült költsége megfizetésére kérte kötelezni az alperest, mivel a 2019. szeptember 18. napján kibocsátott váltókban foglalt fizetési kötelezettségét az alperes nem teljesítette. Az alperes a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy a váltó kibocsátójának és elfogadójának képviselőjében ugyanaz a személy járt el, így az érdekellentét vélelmezett, ezért megtámadta a váltó elfogadásáról rendelkező alperesi nyilatkozatot; jogkövetkezményként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:108. § (1) bekezdésének alkalmazását kérte. Érvéle szerint továbbá a váltóhoz kapcsolódóan alapjogviszony nem létezik, azaz alperesnek nem állt fenn fizetési kötelezettsége a gazdasági társaság1-vel szemben. A Debreceni Törvényszék 1.G.40.115/2023/52. számú ítéletének eredményeként a felperes nem tekinthető a váltók jogszerű birtokosának, mivel a szerzési láncolat megszakadt.

[13] Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította és kötelezte a felperest az alperes javára 2 159 000 forint perköltség, az állam javára 1 500 000 forint illeték megfizetésére.

[14] Az ítélet indokolásában kifejtette, hogy a váltójogi szabályokról szóló 2017. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: Váltótv.) 17. § alkalmazásának van helye, mivel a törzstőke emelésére vonatkozó megállapodás megkötésének észszerű oka nem volt megállapítható a perben; ha az alperesnek ténylegesen ilyen szándéka volt, ahhoz sem külön megállapodás megkötésére, sem váltó kibocsátására nem volt szükség; továbbá a váltókat a felperes törvénye képviselője által létrehozott cégek átruházták. Ebből megállapíthatóan a felperes a váltó megszerzésével az alperes hátrányára cselekedett, így figyelembe vette az alperes kifogását.

[15] Rögzítette, hogy a törzstőkeemelésre vonatkozó megállapodás létrejötté, érvényessége a perben nem volt vitatott, azonban jelentőséget tulajdonított annak, hogy a bíróság jogerős ítéletben a gazdasági társaság1 a törzstőkeemelést is tartalmazó 2019. október 7. napján kelt társasági szerződés módosításának érvénytelenségét állapította meg. A jogerős ítéletből az következik, hogy az alperesnek ténylegesen nem állt fenn olyan fizetési kötelezettsége, amely a váltókibocsátás alapjául szolgálhatott. Az alperes taggyűlésének 2/11/2019. (11.05.) számú határozata pedig nem bír jelentőséggel, mivel az semmilyen körülményt nem rögzít az alapjogviszony létezésével kapcsolatban. A hivatkozott könyvelési anyagok önmagukban nem alkalmasak az alapjogviszony létezésének igazolására.

[16] Az alperes részéről tett, a váltók elfogadását tartalmazó nyilatkozatok érvénytelenségével összefüggésben rögzítette: idegen váltó esetében a kibocsátott – szigorú alakiságokhoz kötött – okirat és a fizetésre kötelezett elfogadó nyilatkozata hozza létre a fizetési kötelezettséget, ebből következően a kibocsátó és a fizetésre kötelezett ebben a jogviszonyban ellenérdekű félnek minősül, ezért az elfogadó nyilatkozatra a Ptk. 6:9. § szerint alkalmazandó 6:13. § (1) és (2) bekezdéseiben írtak alkalmazandók. A perbeli váltókat a kibocsátó és az alperes részéről is tag1 írta alá, így vélelmezhető, hogy közte és az alperes között érdekellentét állt fenn a váltók elfogadásáról szóló nyilatkozat megtételekor. A fizetések teljesítése során az alperes részéről szintén tag1 járt el, továbbá, hogy a váltókban foglal fizetési kötelezettségnek nem volt alapja, ebből következően az érdekellentét valós volt.

[17] Kifejtette, hogy a megtámadási jog megszűnése sem állapítható meg, mivel a felperes részéről hivatkozott körülmények legfeljebb ráutaló magatartásként vehetők figyelembe, szerződési akarat megerősítéseként, vagy a megtámadás jogáról való lemondásként nem.

[18] Az alperes az érdekellentétre hivatkozással a váltók elfogadásáról rendelkező nyilatkozatokat megtámadta, amely eredményre vezetett: a fennálló érdekellenét miatt a váltók elfogadását tartalmazó, az alperestől származó nyilatkozat érvénytelen. A Váltótv. 28.

§ (1) bekezdéséből következően az idegen váltó címzettje az elfogadással válik a váltó kötelezettjévé, azonban a Ptk. 6:108. § (1) bekezdése alapján érvénytelen szerződésre jogosultságot alapítani és a szerződés teljesítését követelni nem lehet.

[19] Az alperes fizetési kötelezettségét az sem alapozza meg, hogy a váltók szerint a megtérítési igény érvényesítésének nem feltétele óvás felvétele, ellentétes értelmezés mellett az óvás felvételének kötelezettsége nélkül kibocsátott idegen váltó formájában a címzett tudomása nélkül fizetési kötelezettség jönne létre, ez pedig nyilvánvalóan nem célja a váltóra vonatkozó rendelkezéseknek.

[20] Rögzítette továbbá, hogy a 2019. szeptember 30. napján megkötött szerződés alapján a gazdasági társaság1 az alperes fizetési kötelezettségét rögzítő váltókat átruházta a gazdasági társaság4-re, majd ezt követően apportálás útján a gazdasági társaság4 fizetési kötelezettségét rögzítő váltókat az alperes átruházta a gazdasági társaság1-re, végül a gazdasági társaság4 és a gazdasági társaság1 elcserélték a náluk lévő váltókat. Az apportálás érvénytelenségének a megállapítása a szerzési láncolat megszakadását eredményezi, így a felperes nem minősül jogos váltóbirtokosnak a Váltótv. 16. § (1) bekezdésében írt szabály alapján.

[21] Mindezekre figyelemmel a kereset elutasításáról rendelkezett. Az eljárás felfüggesztését nem találta indokoltnak, mivel a megjelölt peres eljárás jogerősen befejeződött; a per érdemi elbírálására az esetleges büntetőjogi felelősség megállapításának nincsen kihatása.

[22] A felperest a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes perrel felmerült költségének megtérítésére, valamint a Pp. 102. § (1) bekezdés alapján az illetékre kiterjedő részleges költségfeljegyzési jogra tekintettel le nem rótt kereseti illeték megfizetésére.

[23] Az alperes fellebbezésében kérte az elsőfokú ítélet megváltoztatásával az alperest kötelezni a 2019. szeptember 18-án kiállított váltók alapján 50 000 000 és további 70 000 000 forint, valamint a perköltsége megfizetésére.

[24] Kérte a tényállás módosítását arra hivatkozva, hogy az elsőfokú bíróság az ítélet meghozatalakor nem ismerte a Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.104/2024/5. számú ítéletét, annak tartalma nem válhatott a peranyag részévé, aminek következtében az elsőfokú bíróság nem hivatkozhatott jogerős ítéletként a Debreceni Törvényszék 1.G.40.115/2023/52. számú ítéletének rendelkezéseire, azokra az ítéleti döntését sem alapíthatta.

[25] Kérte a tényállás kiegészítését azzal, hogy a Debreceni Törvényszék előtt 1.G.40.115/2023. szám alatt indult per I. rendű alperesét a Debreceni Törvényszék Cégbírószága a Cgt. ...-00008./2. számú, 2024. március 9. napján jogerős végzésével a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (a továbbiakban: Ctv.) 91. § (1) bekezdésében foglaltak alapján megszüntnek nyilvánította. A megszűnés tényét és a jogerő beálltát a Cégléletről közzétették; a cég ekként a cégnyilvántartásból való törlés hiányában is megszűnt. Erre tekintettel azon per félbeszakadt, amelyet az eljárás másodfokú bíróságnak a Pp. 119. § (1) bekezdés a) pontjára, a (2) és (3) bekezdésére figyelemmel a 120. § (2) bekezdése alapján meg kellett volna állapítania. A Pp. 120. § (4) bekezdése szerint a Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.104/2024/5. számú ítélete hatálytalan. E vonatkozásban a másodfokú ítélet ellen jogorvoslati eljárás indult, amelyben a Kúria Gfv.III.30.244/2024/2. szám alatti végzésével a jogerős ítélet végrehajthatóságát felfüggesztette.

[26] Kérte a tényállás módosításával az alperes 2019. november 5. napján tartott taggyűlésének 2/11/2019. (11.05.) számú határozata és a 2. napirendi pont tárgyalása során elhangzottak rögzítését. Állította, hogy a határozat az alapjogviszony létezését támasztja alá.

Az alperes a határozattal szerződési akaratát utóbb megerősítette, lemondott a megtámadás jogáról; a Ptk. 6:89 § (5) bekezdése szerint ezért az alperes megtámadási joga megszűnt, így azt már kifogás útján sem érvényesítheti.

[27] Kérte továbbá a tényállás kiegészítését azzal, hogy a felperes képviselőjében ügyvezetől ügyvezető 2020. május 8. napján a felperes polgári jogi igényét visszavonta, és akként nyilatkozott, hogy a történetek az alperes érdekeit nem sértik. Kérte annak megállapítását, hogy ezen nyilatkozat is az alapjogviszony létezését támasztja alá, az az alperes szerződési akaratát megerősíti, illetve azzal a megtámadás jogáról lemondott.

[28] Kérte továbbá a tényállás módosításával annak rögzítését, hogy az alperes könyvelése nem pusztán adatrögzítés, mivel az az alperes gazdasági eseményeit és azzal kapcsolatos álláspontját is rögzíti és feldolgozza a teljesség és a valósággal azonosság elvei alapján. Az alperesi számviteli nyilatkozatának tartalma az alapjogviszony létezését támasztja alá, az alperes szerződési akaratát megerősíti, illetve azzal a megtámadás jogáról lemondott.

[29] Kérte továbbá a tényállást akként módosítani, hogy a váltóátruházásoknak nem a felperes törvényes képviselő által létrehozott, hanem az alperes által létrehozott cégek voltak a részesei.

[30] Jogi érvelése szerint a Váltótv. 17. § alkalmazásának feltételei nem álltak fenn: a felperes a váltók megszerzésével nem cselekedett az alperes hátrányára; az csak konkrétan meghatározható, kétséget kizáróan bizonyított hátrányos cselekvésben testesülhet meg. Nem minősül hátránynak maga a fizetési kötelezettség, mivel az a váltó lényegéhez tartozik. Az alperesnek olyan öt sújtó hátrányt kellett volna bizonyítania, amely azzal következett be, hogy a felperes a váltót megszerezte. Ez pedig kizárja ebben a körben annak vizsgálatát, hogy „milyen ésszerű megfontolás volt a törzstőke emelésére vonatkozó megállapodás megkötése mögött”, mivel abban a felperes nem vett részt.

[31] Kifejtette, hogy még a gazdasági társaság1-nek a törzstőkeemelés tartalmazó társasági szerződésmódosítása esetleges érvénytelensége sem eredményezi, hogy az alperesnek nem állt fenn a váltókibocsátás alapjául szolgáló fizetési kötelezettsége, hiszen az érvénytelenségi perben vizsgált törzstőkeemelésben a jelen perben érvényesített váltókövetelés alapjául szolgáló váltók nem vettek részt. Az apportálás érvénytelenségének esetleges megállapítása nem eredményezi a szerzési lánc megszakadását, mivel a felperest megelőző váltóbirtokos, a gazdasági társaság1 a perbeli váltókövetelést megtestesítő váltókat nem az alperestől és nem apport, hanem csere jogcímén szerezte.

[32] Nem következik a peres felek között fennállt érdekellentét abból, hogy alperes a jelen perben már védekezett a váltóköveteléssel szemben.

[33] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében kérte helybenhagyni az elsőfokú ítéletet és a felperest marasztalni a másodfokú eljárással felmerült költségeiben.

[34] Érvelése szerint az ítéltábla felülbírálati jogköre nem terjed ki a Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.104/2024/5. számú ítéletével összefüggésben a fellebbezésben kérték rögzítésére. A Debreceni Ítéltábla az írásba foglalt ítéletét 2024. június 13. napján kiadmányozta a feleknek, ezért annak tartalma az ítélethozatal időpontjában az elsőfokú bíróság számára megismerhető volt. A Debreceni Ítéltábla másodfokú ítéletének meghozatala időpontjában az gazdasági társaság1-t a cégjegyzékből még nem törölték; a társaság jogutód nélkül szűnik meg, az érvénytelenségi perben vizsgált jogviszony természete folytán a jogutódlás kizárt; ekként a Ptk. 348. § (1) bekezdése, a Ctv. 18. és 62. § és a Pp. 119. § (1) bekezdés a) pontjának rendelkezései szerint nem vesztette el a perbeli jog- és cselekvőképességét.

[35] Az egymást követő cégalapítások, illetőleg a létrehozott céghálón keresztül a 'alperes neve' vagyonának apportálása, és ezzel összefüggésben váltók kibocsátása és

forгатása a jelen perben vizsgált jogkérdésektől nem elválaszthatók; azokat egységesen, egymásra tekintettel kell vizsgálni.

[36] Kiemelte, hogy a per tárgyát képező váltók a gazdasági társaság⁴ nevére szóló üres forgatmányt nem tartalmaznak, azokon kizárólag a későbbi forgatmányosok szerepelnek. A 2019. szeptember 30. napján kelt megállapodás 5. pontjába foglalt nyilatkozat valótlan, a megállapodás aláírásakor sem az üres forgatmánnyal történő forгатás, sem az 1. és 2. váltó átadása nem történt meg.

[37] A megállapodás 6. pontja szerint az alperes a 3. és 4. váltót törzstőkeemelés jogcímén ruházta át gazdasági társaság¹-re. Mivel a társasági szerződés módosítása érvénytelen, az átruházás jogcímének semmissége okán ezen társaság a 3. és 4. számú váltók megszerzéséhez érvényes jogcímmel nem rendelkezett; ebből következik, hogy azokat csere jogcímén a gazdasági társaság⁴-re sem tudta átruházni, illetőleg ugyanezen a jogcímen érvényesen az 1. és 2. sz. váltó tulajdonjogát sem tudta megszerezni. Mivel az 1. és 2. számú váltó megszerzésére érvényes jogcímmel nem rendelkezett, azt a váltóra vezetett forgatmányok láncolata szerint a felperesre átruházni sem tudta, a felperes tulajdonszerzésének jogcíme hiányzik, az átruházások láncolata megszakadt.

[38] Kifejtette, hogy a Ptk. 6:566. § (2) bekezdéséből következően az értékpapírok alaki legitimációs hatása csak az értékpapír jóhiszemű megszerzőjét védi. A további jogszerzők és a gazdasági társaság¹ törvényes képviselője ugyanaz a személy volt, akinek tudnia kellett jogelődjei jogszerzésének valamennyi körülményéről, így jóhiszemű jogszerzésről nem lehet beszélni. Az elsőfokú ítélet Váltótv. 17. §-ára alapított megállapításai helytállóak; a felperes azért szerezte meg a váltókat, hogy az alperes vagyonát elvonja. Ennek alátámasztására kiemelte tanúl büntetőeljárásban tett vallomását. A váltók kiállításának és cseréjének célja kifejezetten a törzstőke emelésre vonatkozó szabályok kijátszása volt.

[39] Kiemelte, hogy az alperes a büntetőfeljelentés megtételével, illetve a korábban folyamatban volt 10.G.40.037/2020. alatti perben tett nyilatkozataival megtámadási jogát gyakorolta. ügyvezetől büntetőeljárásban tett nyilatkozata a Ptk. 6:8. § (3) bekezdése szerint kiterjesztően nem értelmezhető. A felperes által hivatkozott taggyűlési határozat a váltójogviszonyra vonatkozó nyilatkozatot nem rögzít; annak tartalma sem értelmezhető a perbeli váltójogviszony megerősítéseként. A Ptk. 3:196. § (2) bekezdésében írtakat megsértve tag¹ az előírt taggyűlési jóváhagyás előtt az intézkedést végrehajtotta. Kiemelte továbbá, hogy a perbeli gazdasági eseményeket is tartalmazó beszámoló elfogadásáról a 2019-2022. években az alperes taggyűlése jogszerű határozatot nem hozott.

[40] A felperes a fellebbezési ellenkérelemmel összefüggésben kifogásolta, hogy abban az alperes olyan – egyébként valótlan – tényelőadásokat tett, illetve olyan jogi érvelést is előadott, amelyekre az elsőfokú eljárásban nem hivatkozott, az ellenkérelem megváltoztatása a Pp. 373. § (1)-(3) bekezdéseibe ütközik.

[41] A fellebbezést az ítéltábla nem találta alaposnak.

[42] Az elsőfokú bíróság a tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékok okszerű, logikai ellentmondástól mentes mérlegelésével, a per eldöntéséhez szükséges mértékben megállapította, és abból helytálló jogi következtetésre jutott.

[43] Az ítéltábla a felperes által a fellebbezési ellenkérelemmel összefüggésben előadottakra tekintettel rögzíti, hogy habár az elsőfokú eljárás során az alperes az értékpapírokra vonatkozó általános rendelkezéseket rögzítő Ptk. 6:566. §-t kifejezetten nem hívta fel, védekezését azonban mindvégig a váltókra vonatkozó speciális, ám szintén a váltóbirtokos rosszhiszeműségét megfogalmazó 17. §-ára alapította, amely a kifogás érdemi figyelembevételéhez azt kívánja meg, hogy a váltóbirtokos a váltók megszerzésével tudatosan

az adós hátrányára cselekedjen (Váltótv. 17. §). A felek közötti jogvita elbírálása során a bíróság a váltókra vonatkozó speciális rendelkezések alapján járt el.

[44] A fellebbezési ellenkérelem üres forgatmányra és a váltóátruházás láncolatának megszakadására vonatkozó, illetve a 2/11/2019. (11.05.) szám alatti taggyűlési határozattal összefüggésben a Ptk. 3:196. § (1)-(2) bekezdéseire vonatkozó nyilatkozatokat az alperes 2024. május 13. napján kelt perfelvételi szakban előterjesztett beadványa is tartalmazza. tanúl büntetőeljárásban tett vallomására is hivatkozott az elsőfokú eljárásban az alperes, az azt tartalmazó jegyzőkönyvet is csatolta, a vallomás tartalmára történt hivatkozás. A fellebbezési ellenkérelemben előadottak tehát nem ütköznek a Pp. 373. § rendelkezéseibe.

[45] A felperes fellebbezésében kérte a megállapított tényállás kiegészítését a gazdasági társaság1 megszűnésével és a Debreceni Ítéltábla Gf.III.30.104/2024/5. szám alatti másodfokú ítéletével összefüggésben.

[46] A peres felek által a másodfokú eljárás során sem vitatottan a Debreceni Törvényszék előtt 1.G.40.115/2023 szám alatt indult perben az elsőfokú bíróság ítéletében a gazdasági társaság1 2019. október 7. napján kelt társasági szerződés módosításának érvénytelenségét állapította meg, annak jóerkölcsbe ütközése miatt. Ezen elsőfokú ítélet egy kiadmánya jelen per iratai között is elfekszik. A 2024. július 3. napján megtartott tárgyaláson a felek tartalmában egyezően nyilatkoztak arról, hogy abban a perben a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A fellebbezésben írtakkal ellentétben az elsőfokú bíróság ítélete [19] bekezdésében az abban a perben hozott elsőfokú ítélet megállapításait rögzíti csupán azzal, hogy az ítéletet a másodfokú bíróság helybenhagyta, így az jogerőre emelkedett. Ezt a csatolt elsőfokú ítélet és a felek egyező nyilatkozata [Pp. 266. § (1) bekezdés] alapján jogszabálysértés nélkül rögzíthette tényállásként, és vehette figyelembe jogi indokolásában is. Az elsőfokú bíróság a másodfokú ítélet tartalmát nem tette jelen eljárás részévé, ítéletében nem az abban foglaltakra hivatkozott, csupán arra a felek által sem vitatott tényre, hogy az elsőfokú ítéletet helybenhagyó döntés született.

[47] A jogerős ítélet a Pp. 360. § (1) bekezdése szerint a perbe vitt jogviszony körében a feleket megillető jogokat és az őket terhelő kötelezettségeket véglegesen meghatározza; a jogerős ítélethez a felek és a bíróságok is kötve vannak. Jelen eljárásban sem a jogerős döntés, sem a jogerős ítélethez vezető eljárás jogszerűsége, így az azon eljárásban I. rendű alpereseként szereplő gazdasági társaság1 esetleges megszűnése és annak eljárásjogi következményei nem vizsgálhatóak. A gazdasági társaság1 jelen perben félként nem szerepel, a társaság 2024. évi esetleges megszűnésének a jelen per eldöntése szempontjából jelentősége nincs, a Pp. 346. § (4) bekezdésére figyelemmel sem szükséges erre vonatkozóan a tényállás kiegészítése. Az ítéltábla ezért a felperes és alperes által a gazdasági társaság1 megszűnésével összefüggésben előadottakat nem vizsgálta.

[48] A Debreceni Törvényszék jogerős ítélete alapján tényállásként csak az rögzíthető, hogy a gazdasági társaság1 2019. október 9. napján kelt társasági szerződés módosítása érvénytelen. A Kúria Gfv.III.30.244/2024/2. alatti határozatával ugyan a jogerős ítélet végrehajthatóságának felfüggesztéséről rendelkezett, ez azonban a Pp. 416. § alapján csak a jogerős ítélet végrehajtását akasztja meg időlegesen; a felülvizsgálati kérelem benyújtása és a végrehajthatóság felfüggesztése az ítélet jogerejét és annak Pp. 360. § szerinti anyagi jogerőhatását nem érinti.

[49] A fellebbezésben foglaltakra tekintettel rögzíti az ítéltábla, hogy tag1 az alperes önálló képviseleti joggal bíró ügyvezetőjeként az alperes nevében eljárva hozta létre az a váltóátruházásban érintett gazdasági társaságokat, a társaságok létrehozása az ő kizárólagos döntése volt.

[50] Az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a Váltótv. 17. § alapján az alperes jelen perben felhozott kifogása vizsgálható volt. Ezen rendelkezés szerint a váltón alapuló keresettel megtámadott személy a kibocsátóval vagy valamelyik előbbi váltóbirtokossal szemben fennálló személyes viszonyán alapuló kifogásra akkor hivatkozhat, ha a váltóbirtokos éppen az adós „kijátszására” törekedett a váltó megszerzésével. Ekként értékelendő, ha bizonyította, hogy a váltóbirtokos tudott a jogelőd és váltókötelezett közötti jogviszonyról és az ebből eredően érvényesíthető kifogásokról is, a váltók megszerzése ezen kifogások kizárását is célozta, és ez az adós károsodását vonhatja maga után.

[51] Az ítéltábla ezzel összefüggésben emeli ki, hogy a perbeli ügyletek során ügyvédként eljáró tanú büntetőeljárásban tett tanúvallomása szerint (10.G.40.066/2024/9. sorszám alatt csatolva) a céghálózat létrehozását és a váltók kiállítását, valamint apportálását és cseréjét is az indokolta, hogy az alperes önálló képviseleti joggal rendelkező egyik ügyvezetője ténylegesen az alperesi társaság vagyonával kapcsolatos rendelkezési jogait ne gyakorolhassa. Habár a létrehozott céghálózat tulajdoni viszonyaiból következően az alperes, mint a tulajdonosoktól elkülönült jogalanyisággal bíró jogi személy ugyan közvetetten teljes befolyással bírt a felperesre (hiszen annak tulajdonosai olyan társaságok, amelyek szintén közvetetten az alperes tulajdonában állnak), a korábban az alperes közvetlen rendelkezése alatt álló eszközeivel és a váltók megszerzését és teljesítését követően az áruszállítási tevékenység működtetéséhez szükséges pénzeszközzel ezt követően csak közvetetten, a tőle elkülönült jogalanyisággal bíró felperesen keresztül rendelkezhetett volna annak ellenére, hogy a megkötött vasúti áruszállítási szerződések teljesítéséért közvetlenül az alperes tartozik felelőséggel. Figyelemmel arra, hogy a felperes ügyvezetője valamennyi társaság, így a felperes képviseletében is eljáró, a társaságok képviselőjeként rendelkezett valamennyi társaság megalakításáról, hozta meg a törzstőke felemelésére vonatkozó döntést, rendelkezett a váltók kiállításáról és elfogadásáról, így a felperes csalárd, az alperes kijátszására irányuló szándéka a váltók megszerzésének időpontjában megállapítható.

[52] E körben kellett értékelni azt is, hogy az alperes szervezeti felépítése szerint mindkét tulajdonosi kör, így tag1, valamint tag2 és házastársa is egy-egy, a társaságot önállóan képviselni jogosult ügyvezetőt adott. Ezen szervezeti felépítés mellett az ügyvezetők közötti viták feloldására a Ptk. 3:196. § (2) bekezdése szerint kerülhetett sor. A cégháló kialakítása és a tőkeemelések elhatárolása, továbbá a perbeli váltók kiállítása és annak a felperes általi megszerzése is lényegében ezen szervezeti felépítés megkerülését célozta, amely szintén hátrányos az alperesre. Az elsőfokú bíróság ezért jogszabálysértés nélkül vizsgálta a Váltótv. 17. § alapján érdemben az alperes kifogását.

[53] A felperes kérte a tényállás kiegészítését az alperes 2019. november 5. napján tartott taggyűlése 2. napirendi pontjával összefüggésben a jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozat és a 2/11/2019 (11.05.) határozat tartalmával. A Pp. 346. § (4) bekezdése alapján ugyanakkor megállapított tényállás rögzítését csak az adott ügy eldöntéséhez szükséges mértékben, azaz a releváns tényekre szorítkozva kell elvégezni. A taggyűlésről készült jegyzőkönyv a 2. napirendi ponthoz kapcsolódóan kizárólag tag1 álláspontját rögzíti arról, hogy a megtörtént cégalapítások, törzstőkeemelések és cégjogi jogi események a társaság érdekét szolgálják, továbbá arról, hogy ezen döntéseket ügyvezetőként önállóan meghozhatta. A jegyzőkönyv tartalma ekként csak azt igazolja, hogy tag1 véleménye szerint ezen – a tanú büntetőeljárásban tett vallomásaiban felvázolt, az alperes másik ügyvezetőjének tényleges intézkedési jogát csorbítását célzó – intézkedések szükségesek voltak. Annak eldöntése pedig, hogy ezen döntéseket az ügyvezető önállóan meghozhatta-e, jogkérdés, amely jelen per elbírálásán kívül esik. A jegyzőkönyvbe foglalt nyilatkozat ugyanakkor nem igazolja, hogy a váltók kibocsátását indokoló alapjogviszony ténylegesen fennállt volna.

[54] A 2/11/2019. (11.05.) alatti társasági határozat pedig azt rögzíti csupán, hogy a taggyűlés egyetértett azzal, hogy tag1 a cégalapítással, törzstőkeemeléssel és váltókkal kapcsolatos döntéseket önállóan meghozhatta (mely a fentiek szerint jogkérdés, amelyet a taggyűlési határozat tartalma nem befolyásol), továbbá elutasította tag2 Ptk. 3:196. § (2) bekezdése szerinti tiltakozását; mindez csupán azt igazolja, hogy az önálló ügyvezető intézkedése elleni tiltakozást nem kívánták figyelembe venni. Az elsőfokú bíróság helyállónan rögzítette, hogy ezen társasági határozat nem igazolja, hogy az alperest tényleges fizetési kötelezettség terhelte, amely a váltók kiállítását indokolta.

[55] Hasonlóképpen nem bizonyítja az alapjogviszony létét ügyvezető1-nak az alperes képviselőjében 2020. május 8. napján a büntetőeljárásban tett nyilatkozata. Az csupán azt igazolja, hogy az alperes a büntetőeljárás keretei között nem kívánt igényt érvényesíteni, sértettként eljárni.

[56] A Ptk. 3:198. § (1) bekezdése szerint a törzstőke emeléséhez a taggyűlés háromnegyedes szótöbbséggel hozott határozata szükséges; a vagyoni hozzájárulás teljesítésére vonatkozó kötelezettséget a társasági határozat alapozza meg. A társasági határozat semmis voltát ugyanakkor jogerős bírósági határozat megállapította; az fizetési kötelezettség alapját nem képezheti.

[57] Egyetértett az ítéltábla az elsőfokú bírósággal abban is, hogy mivel a gazdasági társaság1-nek az alperes kizárólagos tagja volt, a törzstőke emeléséhez szükséges taggyűlési határozat elfogadásának nem volt akadálya, a 2019. szeptember 18. napján kötött megállapodás indokolatlan, annak kizárólagos célja csak a váltóknak az egyik ügyvezető kizárólagos döntésén alapuló kibocsátása lehetett, amelyre olyan időpontban került sor, amikor a társaság törzstőke emeléséről a Ptk. 3:198. § (1) bekezdése szerint még nem döntött, az alperesnek ehhez kapcsolódó kötelezettsége még nem állt fenn.

[58] A felperes arra is hivatkozott, hogy a törzstőkeemelésre vonatkozó társasági határozat esetleges érvénytelenségének a per eldöntésére azért sincs kihatása, mert abban nem a jelen perben érvényesített váltók vettek részt. Ezen hivatkozását az ítéltábla szintén nem találta alaposnak az alábbiak miatt.

[59] tanú1 büntetőeljárás során tett vallomása szerint a konstrukció lényege szerint az alperes a gazdasági társaság1-vel 2019. szeptember 18. napján kelt írásbeli megállapodásban vállalta, hogy a 100%-os tulajdonában álló gazdasági társaság törzstőkéjét felemeli és a megállapodás biztosítékeként a megállapodás megkötésének napjáig kibocsátja az 50 000 000, illetve 70 000 000 forintról szóló kötelezett által elfogadott idegen váltókat. Az alperes saját fizetési kötelezettségét tartalmazó váltókat apportként nem lehetett figyelembe venni a gazdasági társaság1 törzstőkeemelése során, ezért abból a célból, hogy ezen fizetési kötelezettség mégis apport tárgya lehessen, a gazdasági társaság4 mint teljesítési segéd vállalta az alperes által kibocsátott ugyanolyan végösszegű idegen váltók elfogadását váltókötelezettként, amely váltók már apportálhatóak voltak. A teljesítési segéd ennek fejében megkapta a perbeli váltókat, a váltócsere egyidejűsége mellett a teljesítési segéd kockázatot nem viselt, a váltócsere végén a perbeli váltók a gazdasági társaság1-hez kerültek vissza. A törzstőkeemelés során apportként szolgáltatott, és a gazdasági társaság4 váltókötelezettségét rögzítő váltók mögött alapjogviszony tehát nem volt, azokat csupán azon célból állították ki, hogy az alperes fizetési kötelezettségét rögzítő – a fentiek szerint szintén az alperes tényleges fizetési kötelezettségének hiányában kiállított – perbeli váltókkal történhessen meg a törzstőke emelés. A törzstőkeemelésre vonatkozó társasági határozat érvénytelensége ezért a perbeli váltókra is kihat.

[60] A felperes hivatkozott arra is, hogy a társasági határozattal az alperes a Ptk. 6:89. § (5) bekezdése szerint a megtámadás jogáról lemondott, így azt kifogásként sem érvényesítheti.

[61] Az ítéltábla ezzel összefüggésben rögzíti, hogy érvényes váltókiállítás esetén a követelés magára a váltóra alapítható. Ezzel új jogviszony keletkezik, a követelés jogcíme az előzményi alapjogviszonytól elszakad. A váltó absztrakt, önálló jogcímét mutatja, hogy továbbforgatás esetén a váltókötelezett az aktuális váltóbirtokossal szemben csak a váltón vagy az aktuális váltóbirtokossal szembeni személyes kapcsolatán alapuló kifogást hozhat fel, a Váltótv. 17. §-ában írtak szerint az alapjogviszonyra csalárdság kivételével főszabály szerint nem lehet visszatérni. A Váltótv. kifogáskorlátozó rendelkezése ilyen tartalommal értendő, az itt szereplő kifogás nem azonos a szerződés Ptk. 6:89. § szerinti megtámadásával, amelyhez a felperes által felhívott rendelkezés kapcsolódik. A Ptk. 6:89. § szerinti megtámadás jóerkölcsbe ütköző, azaz semmis jognyilatkozat esetén pedig nem is értelmezhető.

[62] Megjegyzi továbbá az ítéltábla, hogy az állandó bírói gyakorlat szerint a szerződést megerősítő nyilatkozat akkor értékelhető a megtámadási jogot megszüntető jognyilatkozatként, ha abból kitűnik a megtámadási igényérvényesítésről lemondó szándék (BH2010.181.); továbbá a megtámadási jog megszűnéséhez vezető jognyilatkozatnak mindig egyértelműnek, konkrétan kell lennie, azt megszorítóan kell értelmezni (BH2010.181., BH2010.244.). A taggyűlési határozat ugyanakkor csak annyit rögzít, hogy a döntéseket tag1 ügyvezetői jogkörben eljárva meghozhatta, amely nem értelmezhető a megtámadási jogról való lemondásként.

[63] Ugyanezen indoknál fogva nem tekinthető a megtámadás jogáról való lemondásnak ügyvezető1-nak az alperes képviseletében a büntetőeljárás során tett nyilatkozata sem. Ezzel utóbbival összefüggésben mérlegelte az ítéltábla, hogy ezt megelőzően (2019. október 10. napján) tag2 ügyvezető az alperes nevében eljárva tett feljelentést, az alperes polgári jogi igényt is érvényesített. Az alperes különböző időpontokban tett nyilatkozatai ekként ellentmondásosak, a megtámadás jogáról történt egyértelmű lemondásnak ügyvezető1 nyilatkozata nem minősül. Kiemeli továbbá az ítéltábla, hogy az elsőfokú bíróság előtt ügyvezető1 maga is akként nyilatkozott, hogy a feljelentés visszavonásával ő nem foglalt állást (10.G.40.191/2022/16. sorszám alatti jegyzőkönyv 4. oldal).

[64] Egyetértett az ítéltábla az elsőfokú bírósággal abban is, hogy a már kifejtettekre tekintettel önmagában az, ha a váltók könyvelése megtörtént, még nem alkalmas annak bizonyítására, hogy az alperest a váltók alapjául szolgáló tényleges fizetési kötelezettség terhelte, de különösen nem minősülhet a megtámadás jogáról való lemondásként.

[65] Az ítéltábla egyetértett továbbá az elsőfokú bírósággal abban, hogy az alperes váltókat elfogadó nyilatkozata érvénytelen a Ptk. 6:13. § (1) bekezdésére figyelemmel. A váltót a kibocsátó és az elfogadó alperes részéről ugyanazon személy írta alá. A fellebbezésben foglaltakkal szemben az elsőfokú bíróság sem csupán azon tényből következtetett a felek közötti érdekellentétre, hogy az alperes a jelen perben vitatta fizetési kötelezettségét. A váltó feltétlen fizetési kötelezettséget rögzít, az idegen váltóban annak kibocsátója a váltó címzettjét arra utasítja, hogy a váltóban meghatározott összeget a váltó kedvezményezettje, birtokosa számára egy meghatározott helyen és időben fizesse meg, a Váltótv. 28. § (1) bekezdése szerint a váltó elfogadásával a címzett kötelezettséget vállal az utasítás teljesítésére, a váltóban megjelölt összeg megfizetésére. Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá (ítélet [44] bekezdés), hogy a címzett és a kibocsátó közötti érdekellentét önmagában ezen ellentétes pozíciójukból is következik.

[66] A Ptk. 6:13. § (2) bekezdése továbbá vélelmet állít fel az érdekellentét fennállására, ha a képviselő az ellenérdekű fél vagy annak képviselője. Figyelemmel arra, hogy mind a gazdasági társaság1 kibocsátó, mind a váltót elfogadó alperes nevében ugyanazon képviselő járt el; továbbá, hogy tag1 képviseleti jogának keletkezésekor a váltó

kibocsátója még nem létezett, tehát a képviseleti jog alapításakor az alperes és közötté fennálló érdekkellentét nem lehetett ismert, az érdekkellentétet vélelmezni kellett. A vélelem ugyan megdönthető, azonban önmagában nem elegendő arra hivatkozni, hogy az alperes a váltó elfogadásának idején a kibocsátó kizárólagos tagja volt. E körben kell figyelemmel lenni arra is, hogy a váltó átruházható, a Váltótv. 14. § (1) bekezdése szerint a váltóátruházás a váltóból eredő valamennyi jogot átruházza, így később a fizetési kötelezettség a váltó elfogadját nem kizárólag a tulajdonát képező céggel szemben terhelheti.

[67] E körben sem találta az ítéltábla alaposnak a felperes azon hivatkozását, hogy a 2/11/2019 (11.05.) alatti társasági határozattal, ügyvezetői büntetőeljárásban tett nyilatkozatával vagy a váltók könyvelésben történt szerepeltetésével az adós lemondott volna a megtámadás jogáról. Ezzel összefüggésben az ítéltábla visszaütal jelen ítélet [59] és [60] bekezdésében írtakra. A taggyűlési határozat kapcsán rögzíti továbbá, hogy a taggyűlésen tag3 tag nem volt jelen, tag2 pedig vitatta, hogy a taggyűlés szabályszerűen került összehívásra, a felhívott határozat meghozatalában nem vett részt, azt kizárólag a váltó elfogadó nyilatkozatot is aláíró tag1 meghatalmazottja szavazataival fogadták el. A határozat ez okból sem értékelhető a megtámadás jogáról történt lemondásként.

[68] Az ítéltábla nem találta alaposnak a felperes fellebbezésének azon hivatkozását sem, amely szerint az apportálás érvénytelensége nem eredményezi a szerzési lánc megszakadását, mivel a gazdasági társaság1 jelen perbeli váltókat nem apport, hanem csere jogcímén szerezte.

[69] A váltó átruházása forgatmánnyal történik, a váltókötelezett felé annak birtokosa akkor tűnik jogosultként, ha a váltóra vezetett forgatmányok láncolata alapján a váltót felmutató birtokos jogosult a váltóban meghatározott összeg követelésére. A váltók hátoldalára vezetett forgatmányok sorozata ugyan valóban szakadatlanak látszik, az első forgatmányt a kibocsátó tette, azonban a felperes védekezése szerint és a becsatolt megállapodás szerint is a váltókat üres forgatmánnyal a gazdasági társaság4-re ruházták át; az alperes fellebbezési ellenkérelmében helytállóan hivatkozott arra, hogy a váltókon nem szerepel olyan üres forgatmány, amellyel a váltókat a gazdasági társaság4 megszerezte volna. A váltók hátoldalán az első forgatmány az, amellyel a gazdasági társaság1 a váltókat a gazdasági társaság2-re ruházta át, ekként a felperes saját nyilatkozata is ellentétben áll a váltók hátoldalán felvezetett forgatmányokkal. A váltóra vezetett forgatmány alaki legitimációs hatása ekként nem érvényesülhet.

[70] Mindemellett a törzstőkeemelésre vonatkozó taggyűlési határozat érvénytelenségére tekintettel a gazdasági társaság1 nem rendelkezett jogcímekkel a gazdasági társaság4 fizetési kötelezettségét tartalmazó váltó megszerzésére (a váltók a perben nem állnak rendelkezésre, így az sem megállapítható, hogy a váltójogi rendelkezések szerint a gazdasági társaság1 ténylegesen váltóbirtokossá vált volna), ennek hiányában csere jogcímén sem tudta megszerezni a perbeli váltókat. Az ítéltábla mindezekre tekintettel a felperes fellebbezését annak valamennyi lényegi hivatkozása tekintetében megalapozatlannak találta, és az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[71] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, a Pp. 82. § (5) bekezdése szerint saját másodfokú eljárással felmerült költségét viselni köteles, továbbá a 83. § (1) bekezdés eszerint köteles megtéríteni az alperes másodfokú eljárással felmerült költségét. Az alperes másodfokú perköltségként a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet (a továbbiakban: Ükr.) 3. § szerinti ügyvédi munkadíj általános forgalmi adóval növelt összegét számította fel. Az Ükr. 3. § (2) bekezdés c) pontja és (5) bekezdése alapján az alperest 1 700 000 forint összegű ügyvédi munkadíj illetné, amelyet az ítéltábla az Ükr. 3. § (6) bekezdése szerint mérsékelt, mivel az alperes csupán egy, 8 oldal terjedelmű, de nagyobb részt az elsőfokú eljárásban már előadott jogi álláspontját

ismétlő fellebbezési ellenkérelmet szerkesztett, valamint a másodfokú tárgyaláson jelent meg. Az ítéltábla ugyan figyelemmel volt a felperes elsőfokú eljárásban már kifejtett álláspontját ismétlő fellebbezés megismerésére fordított tevékenységre is, a felszámítható ügyvédi munkadíjat azonban e mellett is az elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban nem állónak találta, és azt a rendelkező részben foglaltak szerint mérsékelte azzal, hogy az Ükr. 4/A. § (1) bekezdése szerint a felperes általános forgalmi adó megfizetésére is köteles.

[72] A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, a Pp. 102. § (1) bekezdése szerint köteles megtéríteni az illetékre kiterjedő részleges költségfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illetéket.

Debrecen, 2024. szeptember 12.

Dr. Pribula László s.k. a tanács elnöke, Dr. Gárdosi Judit s.k. előadó bíró, Dr. Répássy Árpád s.k. bíró